

[Socialministeren.]

samt 3) Opdragelse af Børn udenfor Hjemmet (Værgeraadsforsorgen) (Kapitel XI), og det samlede Børneværn administreres udenfor København af det sociale Udvalg i hver Kommune.

Indenfor Værgeraadskredse har der lydt bekymrede Røster i Anledning af denne stærke Forenkling med Ophævelse af hele Værgeraadsinstitutionen, og man har talt om med Beklagelse, at „Enheden i Børneforsorgen“ brydes. Lad os da først se lidt paa denne Enhed i Børneforsorgen, som ikke brydes, men tværtimod etableres ved mit Forslag, idet den slet ikke eksisterer nu.

Thi i Øjeblikket administrerer Kommunerne hele Fattigvæsenets omfattende Børneforsorg og fører efter Fattiglovens § 40 Tilsyn med Børn af Forældre med vedvarende Fattighjælp; endvidere administrerer Kommunerne den samlede Særforsorg for Børn med sjælelige eller legemlige Defekter, saasom aandssvage, sindssyge, epileptiske, blinde, døvstumme, vanføre og tuberkuløse Børn. Men ikke nok hermed! Kommunerne har ogsaa Tilsynet med Plejebørn og med Børn, til hvilke der udbetales Alimentationsbidrag, hvilket omfattende Tilsyn dog efter Loven af 28. Marts 1923 kunde overlades Værgeraadene, men dette er kun sket i $\frac{1}{5}$ af Landets Kommuner, i alt 279.

Værgeraadene har kun de i Loven af 12. Juni 1922, jfr. Lov af 31. Marts 1926, omhandlede Opgaver, altsaa i første Række Tilfælde, hvor der kan blive Tale om Fjernelse af et Barn fra dets Hjem og Anbringelse samt Opdragelse udenfor dette paa Grund af Forældrenes Lastefuldhed, Mangel paa Evne til at opdrage Barnet eller dets vanskelige Karakter m. v.

Då det nu utvivlsomt er rigtigt at tilstræbe Enhed i Børneforsorgen, og da det paa den anden Side vilde være et Slag i Luften, om jeg, der var Deltager i og nøje fulgte Rigsdagens Forhandlinger om Værgeraad- og Plejetilsynsloven m. v., vilde foreslå hele Børneforsorgen lagt ind under *Værgeraadene*, hvilket er politisk ganske uigennemførligt og for øvrigt snarere vilde føre til yderligere Splittelse af og Forvirring i Administrationen af den offentlige Forsorg og dennes Økonomi, er der overhovedet ingen anden praktisk og politisk Mulighed end at samle Børneforsorgen under det Organ, der i øvrigt har Forvaltningen af den offentlige Forsorg foruden et nøje Kendskab baade til Sociallovgivning og Befolkning, og saa for Resten at sikre sig, *dels* at der aabnes Udvalget Adgang til at knytte sagkyndige og

interesserede Medhjælpere til dette Arbejde, *dels* at sørge for særlig juridisk Assistance, jfr. § 89, hvor der skal træffes saa vigtige Beslutninger som et Barns endelige Fjernelse fra Hjemmet, *dels* endelig at bevare hele den nuværende Ordning med Hensyn til de særlige Hjem for Børn, Overinspektionen og Overværgeraadet, der benævnes Landsnævnet for Børneforsorg, saaledes at man stadig har Garanti for disse Opgavers forsvarlige Løsning, blot i nærmere Kontakt med de Myndigheder, som i øvrigt har Ansvaret for den offentlige Forsorg, derunder som nævnt, ogsaa nu, vel oven i Købet det største Omraade af selve Børneforsorgen.

For *Københavns* Vedkommende er der dog paa Grund af denne Kommunes enorme Størrelse og særlige Karakter Grund til at etablere en Særordning, og dette er da ogsaa sket i Kapitel VI, §§ 98—109, der bevarer et særligt Børnenævn og den nuværende Inddeling i Kredse med Kredsværger og et udøvende Forretningsudvalg, der dog — for at sikre Forbindelse med Magistraten, som jo i øvrigt har Ansvaret for den offentlige Forsorg i København — skal have vedkommende Borgmester som Formand og en af Magistraten udnævnt Næstformand, en Ordning, der er en Mellemting mellem det af Børneværnsudvalget og det af Københavns Værgeraad stillede Forslag, jfr. Side 317—26.

I øvrigt har der til Udarbejdelsen af de ønskede Ændringer i den nuværende Børnelovgivning paa det af mig skitserede Grundlag været nedsat et sagkyndigt Udvalg, til hvis udførlige Betænkning og Forslag med Bemærkninger, Bilag 3 a—f, Side 244—332, jeg skal henvise. I det store og hele har jeg fulgt dette Udvalg, der jo ganske vist ogsaa til Dels har virket med bundet Mandat, og bortset fra det allerede anførte maa det hævdes, at Reglerne i Hovedsagen svarer til de gældende, baade vedrørende Tilsyn med Børn, forebyggende Børneværn og den hidtidige egentlige Værgeraadsforsorg, kun at Bestemmelserne altsaa er samarbejdede, ogsaa under Hensyn til Sammenhængen med den øvrige Forsorgslovgivning, og at Ansvaret for Administrationen er overgaaet til de sociale Udvalg i hver Kommune. Der er ganske vist talrige Ændringer i Enkeltheder, der som oftest kun skyldes nysnævnte Hensyn eller er af redaktionel Natur, men enkelte bør jeg dog nævne, idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne Side 179—184.

I Kapitel VII har man udvidet *Plejetilsynet* noget, jfr. §§ 110, 115 og 119, derunder Kravene om Lægeattest ved Pleje-